

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעי תם
19:23	20:14	21:11
19:22	20:13	21:08
19:25	20:17	21:12
19:22	20:13	21:08

*לנוהגים 40 דקות: 19:03

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיטתו של הרב"ג עופר ארז שליט"א

ימי העומר - הכנה לקראת חג השבועות לקיים מצוות ביעור

עזרת השם נעסוק בעניין של העבודה של ספירת העומר - השורש של ימי ספירת העומר זה כל עבודת התשובה שלנו לכן יש לעניין העומר חשיבות מאוד גדולה מכיוון שפסח זה הבחינה של הסיעתא דשמייא, האיתערותא דלעילא, שהקב"ה מוציא אותנו מגלות הדעת שזה מצרים, ושבועות זה קבלת התורה אחרי שאדם הכין את עצמו לקראת זה. רבי נתן כותב בליקוטי הלכות שהשלושה זמנים האלה שנקראים פסח, ספירת העומר ושבועות הם שורשיים מאוד, צריך לדעת שלעולם אנחנו נמצאים או ביציאת מצרים ואז זה הסיעתא דשמייא שאדם מקבל...

יש אמת ויש אמת לאמיתה

מידת הגבורה זה העניין של ההתאפקות - כשמתעורר הרצון לאיזשהו עניין ואנחנו יכולים להתגבר עליו ולהתאפק בדבר הזה. בשבוע שעבר דיברנו שצריך לפתח את הדבר הזה, זה כמו שרירים שצריך להתרגל ולהאיר בתוכנו את כוח ההתאפקות, זה העניין של מידת הגבורה בכלליות והמידה השלישית זה מידת התפארת שהיא כנגד יעקב אבינו ועליה נאמר 'תתן אמת ליעקב' - כי המידה של יעקב אבינו שהיא מידת התפארת יש לה כמה פירושים והבנות אבל אחד היסודות זה מידת האמת. יש אמת כללית ויש אמת פרטית או כמו שרבינו אומר שיש אמת ויש אמת לאמיתה. התורה מגלה לנו את האמת הכללית, יש בורא לעולם שמשגיח ומנהיג את העולם - בוודאי שזה אמת אבל זה אמת כללית. האמת הפרטית שזה בבחינת האמת לאמיתה זה שאדם זוכה להאיר את המלכות של הקב"ה בתוך החיים הפרטיים שלנו, לראות בתוך החיים הפרטיים שלנו מה הקב"ה רוצה מאתנו. לפני כמה חודשים הייתי בבעיה של שלום בית וב"ה היתה שם התעוררות הגבורות, היה עת-רצון והאישה יצאה אז שאלתי את הבעל: תראה, אני מאוד מעריך ומכבד את כל מה שאתה אומר רק יש לי שאלה אלייך, הרי אתה חסיד ברסלב ואתה עושה כל יום שעה התבודדות, אתה נוסע

עוד התקשרות עם הקב"ה..

יציאת מצרים זה התעוררות רוחנית או עלייה רוחנית אבל מיד לאחר מכן זה נלקח מהאדם כדי שהאדם יעבוד בעצמו על הבחינה הזאת ואחרי שאדם עובד ועושה כל שביכולתו שזה בעיקר תיקון המידות, תיקון התאוות המיותרות וכל מיני ספיקות ובלבולים שיש לנו באמונה, זה השלוש הנקודות העיקריות של העבודה שלנו ואז אנחנו על-ידי זה מכינים את עצמנו לקבל את הבחינה של חג שבועות שזה קבלת התורה, חג שבועות זה עוד התקשרות והתחברות של הנשמה שלנו עם הקב"ה וכל פעם זה חוזר חלילה כי העבודה שלנו זה תמיד ממדרגה למדרגה, אי-אפשר בפעם אחת לקנות את כל המדרגות ולהגיע לדביקות שלימה. העבודה הכללית שמוטלת עלינו זה הימים של ספירת העומר ובאמת למעשה העבודה כוללת את כל תיקון המידות, כל תיקון התאוות וכל הבלבולים שיש לנו באמונה ויש אין-ספור פרטים בבחינה הזאת ואז התורה מגלה לנו את הסוד של השבעה-שבועות שזה העניין של השבע שזה שבע יסודות ושבע מידות רוחניות כלליות - כשאנחנו זוכים לעבוד על השבע מידות האלה

אנחנו זוכים לעבוד בכלליות על כל תיקון הנפש, כי יש תמיד דבר שנקרא תיקון הכללי כמו שרבינו גילה את העשרה מזמורים שזה התיקון הכללי לעניין פגם הברית אז רבינו אומר שלכל דבר ודבר יש את התיקון הכללי שלו, התיקון הכללי של כל בחינות הנשמה של האדם זה למעשה השבע מידות והשבע שבועות האלה שזה כנגד שבע מידות רוחניות. אמרנו שהחסד זה העבודה להפוך את הרצון ואת הצורך שלנו לקבל לרצון לתת - מצד הטבע ומצד הבריאה הטבעיים שלנו זה שאנחנו רוצים להיות כמה שיותר מקבלים גאווה, כבוד, סיפוקים וכן הלאה - העבודה הרוחנית שלנו כנגד זה היא להפוך את כל בחינת הקבלה והרצון לקבל להפוך את זה לנתינה, זה יסוד שורשי בעבודת החסד. בשבוע שעבר הזכרנו שעניין הגבורה זה העניין של כוח ההתאפקות..

כמה שיותר לקבל גאווה, כבוד וסיפוקים

רבינו אמר עיקר התשובה ישמע ביזיון ידום וישתוק, אמרתי לו: אתה לא יכול לקיים את זה במאה אחוז אבל תקיים את זה קצת. הוא אמר לי: בוודאי שהתורה של רבינו זה אמת וצריך לקיים את תורה ו' אבל רבינו לא התכוון למצב שבו אני נמצא, לא על זה רבינו אמר ישמע ביזיון ידום וישתוק. צריך לדעת שרבינו התכוון גם לנקודה הזאת ולמקרה הזה של אותו יהודי וזה הבירור של האמת לאמיתה, שבתוך החיים הפרטיים שלנו אנחנו זוכים להאיר מה באמת הקב"ה רוצה מאתנו, צריך לדעת שאדם יכול לדעת את כל הליקוטי מוהר"ן וכל הליקוטי הלכות ועוד ספרים אבל ברגע הניסיון יש מצב שהוא לא יוכל לראות מה הקב"ה רוצה ממנו.

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם !

בעזרת השם, רק ביחד ננצח !!!

כן, יש לי כבוד, יש לי גאווה, יש לי כעס וכו' עפ"י הראייה הזאת העולם הזה יקר מאוד

תורה ס"ז בליקו"מ חלק שני נקראת 'בראשית' - לעיני כל ישראל, שם רבינו אומר מה היסוד הראשון שאדם יתחיל לראות את האמת וזה גם יסוד כללי מאוד: רבינו אומר כשמתקרבים לצדיק האמיתי נפקחין העיניים ויכול לראות והעיקר יראה את עצמו, יראה את עצמו איפה הוא אווז בכל המידות ובכל התאוות וככל שאדם מכיר את עצמו הכוונה מכיר את עצמו ביצה"ר שלו - כן יש לי כבוד ויש לי גאווה ויש לי כעס ויש לי קנאה וכן הלאה, ברוך השם יש רשימה לא-מבוטלת - ככל שאדם מכיר את זה אומר רבינו שאדם יכול להתחיל לראות באמת מה הקב"ה רוצה מאתנו. הכניסה לאמת לאמיתה זה ע"י שאדם מכיר את עצמו ככה רבינו אומר בתורה ס"ז חלק שני וזה יסוד מאוד גדול כי יש כוח דמיוני, רבינו אומר עתה ראוי לקרוא ליצה"ר בשם חדש 'המדמה'. המדמה עומד כנגד האמת לאמיתה והוא נוטע בתוכנו דמיונות.

מהצדיקים הנסתרים והדור לא יודע ממנו

לדוגמא אדם קם שלושה ימים והולך לו טוב שלושה ימים בלימוד, ברוך השם התפילות זה אור גדול מאוד - אחרי שלושה ימים כאלה אדם מתחיל להתפלא מדוע אנשים בעצם לא זוכים לראות עד כמה הם צריכים להתבטל אליו, מספיק שלושה ימים שהולך לאדם טוב ואדם מתחיל להתפלא, אבל אח"כ יש לו תירוץ לזה: כנראה שאני מהצדיקים הנסתרים והדור לא צריך לדעת ממני אבל באמת לאמיתה כל הדור

חי בזכותי - בד"כ לוקח שלושה ימים עד שאדם מגיע להכרה הזאת. אבל מכיוון שהקב"ה מרחם עלינו אז ביום הרביעי אדם מקבל איזה סטירת-לחי ופתאום הוא מוצא את עצמו במקום אחרי לגמרי ומתעורר והבין שהוא בירר את השלושה ימים - מעשה אמיתי שהיה לפני כמה שנים:

התבודדות לפני עלות השחר

ידיד טוב שלי מקרית-ספר סיפר לי שהלך לו כמה חודשים בעבודת השם והוא ממש הרגיש מלאך השם-צבאות, כל בוקר הוא קם לפני עלות השחר, מקווה, התבודדות, לימוד שולחן-ערוך, תפילה בנץ כמו רשב"י. הוא מספר לי שאחרי כמה שבועות כאלה יום אחד הוא חוזר הביתה בשעה 7 וחצי בבוקר, לפתע הוא רואה אברך שיוצא עם תפילין ביד בדרך לתפילה. הוא סיפר לי שעברה לו מחשבה בראש: יהודי מתפלל בשעה 7 וחצי בבוקר?? הקב"ה כ"כ אוהב אותו אז למחרת הוא הראה לו על עצמו שיהודי יכול להתפלל שחרית גם בשעה 9 - זה נקרא הבירור של האמת לאמיתה, שאדם יכיר את עצמו ורבינו אומר שאדרבה ע"י זה נפקחין העיניים, מהנקודה הזאת האדם יכול להתחיל להבין יסודות ודרכים עמוקים מאוד איך הקב"ה מנהיג את העולם - אלו השלוש המידות הראשונות שהם כנגד חסד, גבורה ותפארת

רצת להשכיח מאתנו בעצם את התכלית

אחרי מידת התפארת זה מידת הנצח. למילה נצח יש שתי משמעויות ורמז אחד. המשמעויות של המילה נצח בפשטות זה נצחיות אבל יש עוד משמעויות לנצח ובאמת 2 הדברים קשורים זה בזה. רבינו אומר שצריך שיהיה לאדם כל יום זיכרון עלמא דאתי (עולם הבא) ורבינו חוזר על הנקודה הזאת כמה פעמים שצריך שיהיה לאדם זיכרון עלמא דאתי. כשאנחנו נמצאים בעולם הזה, היצה"ר נותן לנו הרגשה ותחושה שלמעשה עיקר המציאות ועיקר החשיבות זה פה בעולם הזה - קשה לנו מאוד להתרומם במחשבה ובדעת לחשוב שבעצם כל מציאות העולם הזה זה מציאות ארעית וזמנית מאוד ומעלתה הגדולה היא רק בבחינה אחת, עד כמה היא מכינה אותנו באמת לחיי-הנצח. העבודה של היצה"ר זה להעצים מאוד את חשיבות ההצלחות של העולם הזה ולהשכיח מאתנו בעצם את התכלית של העבודה הרוחנית להכין את עצמו למציאות הנצחית והאמיתית. יש סיפור ידוע על אדם שהיה קרוב מאוד לרבינו ואח"כ הוא נהיה סוחר עשיר והוא מאוד הצליח והיה טרוד מאוד במסחר..

אולי פיליפיני יסתב אותם בכיסא גלגלים

אפשר לראות את העניין הזה של הנצחיות בתוכנו ובאחרים - לפני כמה זמן סיפר לי מיישהו סיפור על אנשים בני 50+ שעשו כ"כ הרבה עוולות, גנבו וגזלו בכל מיני דרכים מאוד חריפות דרך כל מיני תרמיות, אז אמרתי לזה שסיפר לי את זה: אתה יודע, אם

הם יודעים שהם חיים פה לפחות עוד אלף שנה אז אני עוד יכול לחשוב שזה שווה לעשות את כל זה, אבל אמרתי לו: אם יהיו לחברה האלה זכות אז עוד מעט איזה פיליפיני יסחב אותם עם כיסא גלגלים, הם כ"כ מוסרים את הנפש, עוד מעט הם כבר לא פה. אז אותו חסיד של רבינו התרחק מרבינו בעקבות ההצלחה הממונית, יום אחד רבינו ראה אותו דרך החלון והוא קרא לו. לא היה לו נעים לא לבוא לצדיק אז הוא בא לרבינו, רבינו הכניס אותו לחדר ולקח אותו לחלון, זה היה בברסלב. רבינו שאל אותו מה אתה רואה בחלון? אמר לו החסיד: אני רואה אנשים דוכנים וסוסים. רבינו אמר לו: אתה יודע, עוד חמישים שנה יהיו פה סוסים אחרים, דוכנים אחרים ואנשים אחרים, לאן אתה רץ?

אין לך כוח להשתחרר ממני!

לאן אתה רץ? עולם חולף הופכים לנצחיות ואת העולם הנצחי הופכים לטפל - זה הנקודה הראשונה בבירור מידת הנצח - בתוך הבחינה הזאת יש גם נקודה מאוד עמוקה, שורש הנשמה של האדם היהודי היא לא מפה, היא באמת נצחית אבל כשאנחנו מגיעים לעולם הזה והנשמה מתלבשת בתוך גוף, אחת הטענות החזקות שהיצה"ר טוען לאדם זה שהוא אומר: באמת אין לך כוח נצחי, והראייה היא

שהנה, אני יותר חזק ממך ואתה חייב להיות משועבד לי - אדם נופל לאיזה תאוות מתאוות העולם הזה, נניח תאוות אכילה, תאוות ממון או התאוה הידועה (ניאוף), אחד הדברים שהיצה"ר אומר לאדם זה: תדע לך, אין לך כוח לצאת ולהשתחרר ממני - אני יותר חזק ממך והוא מביא לאדם ראיות, לדוגמא שמירת העיניים: כמה פעמים השתדלת בשמירת עיניים, מתי הפעם הראשונה ששמעת על גודל המעלה של שמירת העיניים, הנה תראה מיום ששמעת ועד היום הזה תראה כמה פעמים רצית, ניסית, התפללת ותראה שאתה עושה מה שאני אומר לך, לא מה שאתה רוצה..

עבד זה שאדם משתעבד לתאוות העולם

אחת הטענות של היצה"ר זה להגיד לנו: אתם העבדים שלי - יש בזה סוד מאוד גדול, הכוונה של היצה"ר זה: אתם מוכרחים להתנהל לפי התאוות שלי כי אני יותר חזק מכם. בפרשת בהר רש"י כותב על הפסוק 'כי לי בנ"י עבדים' - שטרי קודם. רש"י מביא את זה בשתי מקומות בפרשה - עומק הדבר זה סוד בירור מידת הנצח. יש דיני עבד עברי בפשטות אבל יש פנימיות לעניין העבד, זה שאדם משתעבד לאיזה תאוה..

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב ראי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | במדבר

לעסוק בעניין של הממון 22 שעות ביממה כוחות להתגבר על המשברים שבעולם!

כשאדם משתעבד לאיזה תאווה מתאוות העולם הזה למעשה אדם נהיה עבד של התאווה הזאת, הוא ממש מוכרח לעבוד עבודות לתאווה הזאת, אם זה תאוות ממון אנחנו רואים שזה מסירות נפש יומם ולילה, זה 22 שעות ביממה אך ורק לעסוק בעניין של התאוות ממון - ברגע שאדם יודע שהוא יכול להרוויח כסף אנחנו רואים שהאדם לא מתעייף, מוסר את הנפש ולא מתעייף. אם אדם יודע שהוא ירוויח כסף אז אין עייפות, זה פלא. עוד דבר שאפשר לראות, לפני כמה שנים אמר לי מישו: אתה רוצה לדעת איך עובדים את הקב"ה במסירות נפש? אם תוכל תהיה שלושה-ארבעה חודשים עם אחד מהמעומדים לבחירות לראש-הממשלה, אז תראה מה זה מסירות נפש, לא ישנים, לא אוכלים, כמעט ולא שותים, רצים ממקום למקום בכוחות-אין-סופיים, רק המחשבה שיש לו איזה סיכוי שעוד שלושה או ארבעה חודשים יגידו שהוא ראש הממשלה, הוא לא ישן ולא אוכל כלום - מוסר את הנפש..

יש לנו עבודות שקודמת לכל העבודות פה

ההתאווה והמיניות הופכות את האדם להיות עבד לדבר - אִנְחָנו יודעים שאם יש יעשה הכל כדי להשיג את זה - זה הפנימיות של העבדות של העבד היצה"ר בא וצוּעֵק את הצעקות האלה בעולם: תדעו לכם, אתם מוכרחים בדבר הזה, אתם לא יכולים להשתחרר ממני כי אני יותר חזק ממכם - מה מגלה לנו

הפרשה? שטרי קודם. נכון שהנשמה בא לעולם והיא יורדת לגוף ולנפש בהמית, אז כל אחד עובר מה שעובר בעניין של תאוות העולם הזה אבל צריך לדעת שיש שטר קודם - יש לנו עבדות קודמת לכל העבדויות שאנחנו יכולים לרדת פה בעולם הזה, מה זה העבדות הזאת? הקב"ה אומר 'כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם' - אנחנו העבדים של הקב"ה והפנימיות של הדבר זה שכל העבדות שאדם נופל אליה פה בעולם הזה זה כי הוא מקבל מאיזהו צינור תענוג ואז הוא בעצם מתמכר ומתחבר ומתקשר עם התענוג הזה..

מוטבע בתוך הגשמות שלנו

התענוג הוא שמקשר ומחבר את הנפש עם המציאות, אבל יש שורש לכל נשמה יהודית. כתוב בזוהר הקדוש שלפני שאדם בא לעולם, הקב"ה מראה לאדם ולא רק מראה אלא נותן לו לחוות את כל התענוגים שאדם יכול לזכות אם הוא יעשה את העבודה הנכונה בעולם הזה וזה מוטבע בתוך הנשמות שלנו. הזיכרון הזה נמצא באי-ידיעה אצלנו אבל הוא קיים בתוך הנפש שלנו, מצד הנשמה אנחנו יודעים שאצל הקב"ה יש תענוג פי אין-סוף מכל תענוגי העולם הזה וזה מה שמשחרר אותנו מכל העבדות של העולם הזה. חדש ימינו כקדם - כמו שהיינו בימי קדם לפני שהנשמה

בא לעולם וחווינו את הגן-עדן ואת התענוג להיות איתך, חדש אותנו למציאות הזאת.

הוא לא עוצר ברצתה הוא פשוט משנה כיוון

הפרשה מגלה לנו שכמה שיהודי ירד לעולם הזה וכמה שיהודי יתבלבל בתאוות של העולם הזה אבל צריך לדעת שבפנימיות הנשמה שלנו יש לנו כוח נצחי יותר גדול מכל תאוות העולם הזה, לכן כשהקב"ה רוצה להחזיק מישהו בתשובה זה הדבר הכי קל אצל הקב"ה, מה הוא עושה? דבר מאוד פשוט, הוא מזכיר לו ניצוץ אחד חלקי מיליארדים שבמיליארדים את התענוג להיות איתו. לפני שאדם קיבל את הניצוץ אתה רואה אותו רץ לאיזה כיוון, להיות סגן ראש-הממשלה, להיות מיליונר ולהיות בתוך השיגעונות הכי גדולים של העולם הזה, הוא נמצא בריצה גדולה כי עמ"י זה עם של מסירות נפש, לא משנה לאן רצים, רצים במסירות נפש - בתוך הריצה הזאת הוא ממקבל את הניצוץ, שימו לב, הוא לא עוצר בריצה אלא פשוט משנה כיוון, הוא רץ לתוך ישיבה, לתוך כולל או ביהכ"נ ומתחיל לעבוד את הקב"ה כמו השרפים והצדיקים הכי גדולים, הוא רק מקבל את הניצוץ וישר עובד את הקב"ה בבחינות הכי גבוהות...

-אחרי כמה חודשים כשהקב"ה לוקח את הניצוץ פתאום אדם שואל את עצמו: ורגע, איפה אני נמצא בכלל, כי ברגע שזה מאיר האדם רץ, הוא לא יודע שום דבר - תמיד צריך לזכור שיש בתוכנו כוח יותר גדול מכל מציאויות העולם הזה ובאמת יש לו משמעות מאוד גדולה לדבר הזה שיש בתוך הנשמה שלנו פה בעולם הזה, זה לא שמה, פה בתוכנו יש לנו כוח-נצחי, זה דבר מאוד מהותי ומאוד יסודי מכיוון שהרבה פעמים אדם מגיע למשברים בעולם הזה, לפעמים יש בתוך העולם הזה שבירות ואז האדם נכנס לדיכאונות ולעצבויות, הוא כבר לא מאמין בכלום, אבל צריך לדעת מה שרבינו אמר אין שום ייאוש בעולם כלל הכוונה שאנחנו צריכים לדעת שיש לנו כוח להתגבר ולהתעלות מעל כל המשברים של העולם הזה כי שורש הנשמה שלנו יותר גבוהה מכל המציאויות של העולם הזה. לפני כמה זמן ישבתי ודיברתי עם אנשים שעושים טיפולים נפשיים ורגשיים וכן הלאה - הם סיפרו לי שלפעמים מגיעים אליהם אנשים במשברים מאוד-מאוד גדולים, אמרתי להם: תראו לטפל אין לי מושג, לא למדתי את זה ואני לא יודע איך לטפל אבל אתם כמטפלים צריכים לדעת שלכל יהודי יש את כל הכוחות להתגבר על כל המשברים שיש בעולם..

אצל הפסיכיאטר הראשי של כדור הארץ

רק צריך להתחבר אולי ע"י תפילה אולי בצורה מעשית אולי לעשות לו קופת חיסכון, שכל טיפול יוסיף מאה שקל ולקנות לו כרטיס טיסה לרבינו, שיקבל טיפול אצל הפסיכיאטר הראשי של כדור הארץ, לשלוח אותו לקליניקה המרכזית ואח"כ אפשר להמשיך את הטיפולים פה בארץ, כי ברגע שאנחנו מתחברים עם הצדיק עם הנקודה הנצחית שבתוכנו אדם מקבל כוחות להתמודד עם כל המשברים של העולם הזה, רק צריך לדעת את זה ולעורר את הנקודה הזאת, צריך הרבה תפילה על הדבר הזה - זה עוד משמעות בעניין מידת הנצח, לא רק לזכור שיש חיים נצחיים בעלמא דאתי אלא לזכור שיש גם נקודה נצחית בתוכנו פה בעולם הזה, אנחנו מחוברים עם הנקודה הזאת וזה כוח גדול מאוד לכן יהודי יכול לצאת מכל התאוות של העולם הזה בגלל שהשטר של הקב"ה קודם לשטרות העולם הזה, העבדות שלנו להקב"ה.

הגוי לא מאמין שזה אפשרי

יש הבדל מהותי בן יהודי לגוי, גוי לא נזמין שאפשר לצאת מתאוות העולם הזה, בפרט לא מהתאוות הידועה, אחד הדברים שהגויים מתווכחים עם היהדות זה שהגויים טוענים כנגדנו: אתם לא יכולים להשתחרר מתאוות העולם הזה, אין מציאות כזאת. הכוח שלנו והצעקה שלנו זה: בוודאי שאפשר לצאת. השטר שלי קודם הכוונה

שהכוח שלנו להתגבר על כל תאוות העולם הזה מצד היותנו מחוברים עם התענוג של הקב"ה, זה נותן לנו את הכוח לצאת מכל תאוות העולם הזה - זה בחינה אחת במידה של הנצח וממילא זה נותן לנו גם את הכוח לנצח את כל המלחמות

כזה גילוי א-לוקות שהבשמות ברחו מהגוף

ככל שמאיר בתוכנו הנקודה הנצחית משם אנחנו גם מקבלים את הכוח לנצח את המלחמות שאנחנו צריכים להתמודד בעולם הזה - למעשה עיקר עבודת הנצח זה הזיכרון בעלמא דאתי כמו שרבינו אומר שכל יום צריך לזכור שיש עולם הבא, הכל זה רק הכנה פה - זה נקודה אחת. הנקודה השנייה זה ההתקשרות עם הצדיק, כי הצדיק כל פעם מלבה בתוכנו את הנקודה הזאת. הזוהר הקדוש אומר שבאמת כל יהודי קיבל את הנקודה הנצחית לפני שהוא בא לעולם. בחינה נוספת שקיבלנו בתוכנו זה שכתוב שכל נשמות ישראל היו במתן תורה, כל הנשמות היו במתן תורה אם זה בגוף ואם זה בנשמה, כשהקב"ה אמר 'אנכי השם א-לקיך' ו'לא יהיה לך א-לקים אחרים על פני' היה כזה גילוי של א-לוקות בנשמות לכן הנשמות ברחו מהגוף

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

עצמות: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה אהרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, ישראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אהבה, חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מיירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שולמית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה, י"ה בן נדרה, אבידן בן חנן.

[illegible]

מוקדש לעילוי נשמת נאג'י עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אשתי לא בסדר, הילדים לא בסדר וכו' נעשית בחינה שנקראת מסילות-בלבב

מידת הנצח זה ההתקשרות עם הצדיק והזיכרון של העלמא דאתי (עולם הבא) הוא מעורר בתוכנו את הבחינות האלה של מידת הנצח. המידה שאחרי מידת הנצח נקראת מידת ההוד - אומר רבינו האר"י הקדוש בכמה מקומות שעיקר הכניסה לקדושה ועיקר תיקון הנשמות ועליית כל הניצוצות והנשמות זה במידת ההוד. מידת ההוד זה השורש של כל העליות, כך אומר רבינו האר"י הקדוש. מידת ההוד מרמזת על כל הבחינות של ההסתרות פנים שאנחנו עוברים בעולם הזה וכשאנחנו עוברים הסתרת פנים זה ריחוק ומסך שהאור של השם לא מגיע אלינו - אנחנו יכולים לראות שלפעמים יש לנו ימים שברוך השם אנחנו עובדים את הקב"ה ואנחנו כבר 80% רשבי", הבעיה שיום-יומיים אחרי זה והוא רחום יכפר עוון. רבינו אמר שאחד הניסיונות של הדור שלנו זה פעם מלאך פעם גלח (כומר ביידיש) - המצב של ההסתרת פנים זה הבידור של מידת ההוד, אומר רבינו הקדוש שכל הגלות שעדיין לא תוקנה בעולם זה מידת ההוד. קלקול מידת ההוד זה דוה, הכוונה שאדם אומר: לא טוב לי, זה לא בסדר, אשתי לא בסדר, הילדים לא בסדר וכן הלאה וכן הלאה

לראות איך יש בהכל טובה מאוד גדולה

ההתמרמרות שאדם מסתכל על כל מה שקורה איתו בעין-שליית זה קלקול מידת ההוד, ההיפוך של מידת ההוד זה טוב להודות להשם ולזמר לשמך עליון - ללמוד איך להסתכל על כל דבר ודבר בעין חיוביות, אחד התיקונים הכי גדולים של הדור שלנו זה תיקון מידת ההוד, הכוונה ללמוד איך להסתכל על כל מה שקורה לנו, אם זה בחיים הפרטיים שלנו עם עצמנו, עם המשפחה, עם החברים, עם החברה, עם עמ"י ועם כל הבריא - כל הזמן להתחבר עם הנקודה שאמר ר' עקיבא 'כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד' - לראות איך יש בהכל טובה מאוד גדולה. לפני שאדם מגיע לבידור של מידת ההוד הכוונה בלי עבודה רוחנית, האדם הופך להיות מר-נפש..

היצה"ר לא התפטר וגם לא הלך הביתה

העבודה שלנו במידת ההוד זה להסתכל במשקפיים חדשות על העולם, לראות את החסדים ואת הטוב של הקב"ה. זה שנכשלים בעולם הזה וזה שמקבלים קצת ביזיונות בעולם הזה זה כתוב באיזה ספר שזה לא טוב? אדרבה כל הדעת האמיתית זה לראות איך כל המאורעות של החיים שלנו הם רק לטובתנו, גם כשעוברים עלינו קצת צמצומים וביזיונות ועובר עלינו מה שעובר עלינו, אדרבה תסתכל בעצם שאדם לא יכול לעלות ולא יכול להתעלות אם לא מדי פעם בפעם נותנים לנו איזה מכה או סטירה להחזיר אותנו למסלול - גם כשאנחנו הולכים במסלול טוב היצה"ר לא התפטר ולא הלך הביתה והוא גם לא מתאייאש אז אחרי כמה זמן הוא מטעה אותנו, המכה שהקב"ה נותן לנו זה חסד מאוד גדול כדי להחזיר אותנו למסלול הנכון - זה נקרא תיקון מידת ההוד, להפוך דוה להוד, להפוך את העצבות ואת ההתמרמרות להסתכלות חיובית על כל המציאות שלנו עד שנגיע לטוב להודות להשם ולזמר לשמך עליון. היום אחת הבעיות שכולם מתמודדים איתם זה למעשה גם הסחורה הכי יקרה בארץ: שמחה, אושר ושלווה הנפש - צריך לדעת שהשורש זה 'טוב' להודות להשם' לקבל משקפיים אחרות וזה רפואת הנפש. המידה שאחרי מידת ההוד זה מידת היסוד - ידוע שהיא נקראת יסוד כי כל בניין הנפש של האדם עומד על המידה הזאת - עפ"י רוב מידת היסוד מתייחסת לעניין של תיקון התאוה הידועה..

יהי רצון
שנזכה...
שבית שלום
ומבורך!

פינת ההתחדשות

עצות ב"שוב"

ד

להחזיק מעמד

ועל פן עקר העבודה בתקופת החשד, הקצרה או הארוכה, היא להחזיק מעמד. זה אינו זמן לברורים, כי אין דעת, זה אינו זמן לפתרון בעיות גדולות, כי אין כחות. זה זמן להחזיק מעמד.

ר' נחמן אומר: "להחיות

עצמו במה שאפשר",

לשמח עצמו בנקודות

טובות, שירים, בדיחות

ורקודים, להתקרב

לצדיק, קצת תפלה, קצת

תהלים, מה שאפשר

בפשטות.

העקר לא לפל מהדעת,

שהקב"ה יעזר לי ויפתר את

המצוקה. להאמין שיש גאולה,

ובינתיים אני עושה מה שאני

יכול כדי להחזיק מעמד. אני לא

מצפה מעצמי להתקדמות

לעשות מצוות וללמד תורה כמו

אתמול, אלא שאם אני לא

אחריב את הבית, זה אומר

שהצלחתי טוב מאד.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אה שליט"א)